

Jegyzőkönyv*

az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának találkozója
a Mezőgazdasági bizottság tagjaival
2010. november 3-án, szerdán, 16 óra 5 perckor
az Országház Delegációs termében

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki megnyitó	5
A Magyar Országgyűlés Mezőgazdasági bizottsága tagjainak találkozója az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának tagjaival	5
<i>Elnöki bevezető</i>	<i>5</i>
<i>Paolo De Castro bevezető szavai, reflexiói</i>	<i>7</i>
<i>Hozzászólások, kérdések a Magyar Országgyűlés Mezőgazdasági bizottsága tagjai részéről</i>	<i>9</i>
<i>Hozzászólások, válaszok az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága tagjai részéről</i>	<i>14</i>

Napirendi javaslat

1. Az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának találkozója a Mezőgazdasági bizottsága tagjaival

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Font Sándor** (Fidesz), a bizottság elnöke
Horváth István (Fidesz), a bizottság alelnöke
Gógös Zoltán (MSZP), a bizottság alelnöke
Gyórfy Balázs (Fidesz)
Jakab István (Fidesz)
Obreczán Ferenc (Fidesz)
Patay Vilmos (Fidesz)
Ficsor Ádám (MSZP)
Harangozó Gábor (MSZP)
Magyar Zoltán (Jobbik)
Varga Géza (Jobbik)
Vona Gábor (Jobbik)
Szabó Rebeka (LMP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Paolo De Castro (Európai Szocialisták), az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának elnöke
Iratxe García Pérez (Európai Szocialisták)
Albert Dess (Európai Néppárt)
Mariya Nedelcheva (Európai Néppárt)
Martin Häusling (Zöldek/Európai Szabad Szövetség)
Glattfelder Béla (Európai Néppárt)
Tabajdi Csaba Sándor (Európai Szocialisták)
Dr. Morvai Krisztina (független képviselők, Jobbik Magyarországért)

(Az ülés kezdetének időpontja: 16 óra 5 perc)

Elnöki megnyitó

FONT SÁNDOR (Fidesz), a Mezőgazdasági bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szeretettel köszöntjük az Európai Unió Parlamentjének mezőgazdasági bizottságát, az elnök urat és a kedves bizottsági tagokat, akik elkísérték őt Magyarországra. Köszöntöm mindazokat, akik kíséreként, a magyar delegáció részéről helyet foglalnak. És köszöntöm a szakértőket, akik szintén elkísérték a bizottságot.

A Magyar Országgyűlés Mezőgazdasági bizottsága tagjainak találkozója az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának tagjaival

Elnöki bevezető

Engedjék meg, hogy két mondatban tájékoztassam önöket. A tavaszi választás következtében jelenleg a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség a kormányzó párt a Kereszténydemokrata Néppárttal közösen. Egy nagyon markáns, jelentős többséget szerzett a pártszövetség, kétharmados parlamenti többséggel rendelkezünk - ilyen még nem volt 1990 óta. Jelenleg a bizottságunkban a parlamenti arányokat pontosan tükrözve foglalnak helyet a kormányoldali és az ellenzéki képviselők. Mint említettem, a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt szövetsége itt, a bizottságban is kétharmados többséggel rendelkezik. Az ellenzéki pártok vezetője az MSZP, a Magyar Szocialista Párt, és két új parlamenti pártbeli tagokat is köszönhetünk: a Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselői tölem jobbra helyezkednek el, a Lehet Más a Politika képviselője tekintetében pedig egy hölgyet is köszönhetünk közöttünk, akinek mi nagyon örülünk. Köszönjük szépen, hogy Magyarországot választották erre a három napra. A bizottság munkáját két alelnök segíti: Gögös Zoltán az MSZP részéről és Horváth István alelnök úr a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség részéről.

Engedjék meg, hogy elmondjak néhány gondolatot olyan témakörökben, amelyek nem konkrétan az ország mezőgazdasági belügyeivel foglalkoznak, hanem amelyeknek nemzetközi kihatásai is vannak. A legfontosabb természetesen az, amin önök is nagyon sokat dolgoznak most, a közös agrárpolitika, hogy hogyan tovább 2013 után. Ez nagyon komoly kihívás nekünk, Magyarországnak is, különösen abban a tekintetben, hogy mi később, utólag csatlakoztunk az Európai Unió szövetségéhez, és a további tagállamokkal, amelyek szintén később csatlakoztak az Európai Unió szövetségéhez, sok közös gondunk, időnként sérelmünk is van - ezt nyugodtan merem így mondani -, de ennek tudatában írtuk alá a csatlakozási szerződést, és ez pont a mezőgazdaság területén okozott hátrányt, ami önök által is közismert, mert alacsonyabb szintű mezőgazdasági támogatást kapnak a később csatlakozott uniós országok, mint a régebbi tagországok gazdálkodói. Nyilvánvaló, hogy e gondolat mentén szeretnénk a közös agrárpolitikát is újragondolni 2013 után, és ebben van néhány markáns véleményünk, amely sok régi tagország álláspontjával megegyezik, így például az, hogy egyáltalán legyen közös agrárpolitika a későbbiekben, mindenféleképpen legyen közös agrárpolitika. Feltétlenül meg szeretnénk tartani az első és a második pillért, tehát továbbra is kétpillérű legyen az agrárpolitika.

Ami nemcsak bennünket, hanem az utólag csatlakozott országokat is talán érzékenyebben érint, az az, hogy felvetődött az úgynevezett renacionalizáció kérdése, azaz hogy az adott tagországok saját költségvetésből hogyan pótolhatják a támogatást. Ez számunkra nem kedvező. Az utóbb csatlakozott országok gazdasági ereje nyilvánvalóan messze nem olyan még, mint amelyet szeretnénk, és ezért korlátos a lehetősége, hogy a nemzeti költségvetésből esetleg kipótolják a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatást.

Azt gondoljuk, hogy a mezőgazdaságnak az egész Európai Unió szintjén egyértelműen jelentős a szerepe, hiszen itt nem csak élelmiszertermelésről van szó, hanem egyben egy olyan többfunkciós ágazatról, multifunkciós ágazatról, amely különös tekintettel a vidékre ad életlehetőséget, vidékfejlesztést és munkahelyteremtést. Tehát sokkal több a mezőgazdaság funkciója, mint hogyha csak élelmiszertermelésről beszélünk, a mezőgazdaságot átszövő hatások sokkal szélesebben jelennek meg a társadalom minden területén.

Tisztában vagyunk azzal, hogy egyes tagországok teljesen elvetik a további mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatásokat - nem értünk velük egyet -, és tisztában vagyunk azzal a kialakult véleménnyel és véleménykülönbséggel, amely esetlegesen a francia, német nyilatkozatot jelenti a főbb vonalak tekintetében, amellyel szemben van egy lengyel állásfoglalás a flat rate, az általános, egyenlő támogatás kérdésében. Mint említettem, Magyarországnak az általam ismertetett főbb irányvonal a lényeg, és emellett fogunk majd kardoskodni, ebben időnként szövetségeseket keresni, és időnként meg fogjuk nevezni, hogyha valakinek a gondolatával nem értünk egyet - azt hiszem, hogy ez a tisztességes magatartás.

Három olyan témakört szeretnék még megemlíteni a KAP-reform mellett, amely nemzetközi kihatású. Mint azt önök is ismerik esetleg, Magyarországon jelenleg külföldiek nem vásárolhatnak termőföldet. Magyarország a csatlakozási szerződésében lehetőséget kapott, hogy 2011-től kezdve meghosszabbítsa ezt a tilalmat további három évre. Magyarország benyújtotta az Európai Unió Bizottságához azt a kérést, miszerint továbbra sem szeretnénk, hogy külföldiek termőföldhöz juthassanak Magyarországon, és minden alkalmat megragadunk arra, hogy arra kérjük az érintetteket, támogassanak bennünket ebben a kérdésben. Nagyon részletes indoklást tudunk felsorakoztatni. Itt nem is kezdek bele az indoklásba, hogy miért tartjuk ezt fontosnak - természetesen ha bárki rákérdez, többen rendelkezésre állunk itt, bizottsági tagtársaim is jelezték, hogy szeretnének részt venni egy-egy gondolattal a mostani megbeszélésen. Kérnénk szépen az adott országok képviselőit, hogy odahaza, az általuk delegált biztosnak jelezzék a mi kérésünket.

Egyértelműen leszögeztük, és kezdeményezői voltunk 2006 óta folyamatosan annak, hogy Magyarországnak nem érdeke a genetikailag módosított növények magyarországi termesztése. Tudjuk, hogy ebben egyes tagországok másképp vélekednek - mi ezt tudomásul vesszük, nem kérdőjelezzük meg az ő álláspontjukat. De azt kérjük, hogy más se kérdőjelezze meg a mi álláspontunkat, hogy miért utasítjuk el, miért nem szeretnénk a genetikailag módosított növények magyarországi köztermesztésbe vonását. Mi ezt úgy fogalmazzuk meg röviden, hogy Magyarország érdeke tiszta agrárkörnyezetben tiszta élelmiszert termelni - tiszta agrárkörnyezetben tiszta élelmiszert termelni. Ehhez hihetetlen jó adottságaink vannak, ezt ki szeretnénk használni, és ezért állítjuk, hogy Magyarországnak nem érdeke a genetikailag módosított növények köztermesztésbe vonása. Azt szeretnénk, és nekünk tetszik az a gondolat, amely néhány hónappal ezelőtt került köznyilvánosságra, hogy esetlegesen olyan döntés szülessen, hogy minden tagország maga dönthesse el, akar-e genetikailag módosított növényeket termesztetni, avagy nem akar. Ez nekünk nagyon szimpatikus álláspont.

Befejezésképpen azt mondanám, hogy mi azt gondoltuk itt Magyarországon, hogy ez az 1990 után hirtelen jött szabadság hozta azt, hogy ilyen sok multinacionális áruházlánc lepi el az országot, és sajnálatos módon a beszállítók, a gazdálkodók, az élelmiszertermelők sokszor nagyon kellemetlen helyzetbe kerültek ezen nagy áruházláncokkal szemben. Próbáltunk idehaza egyedileg megoldást találni ebben a kérdésben, de nem sikerült még megtalálni a tökéletes megoldást, mert rájöttünk arra, hogy ha mi bizonyos intézkedéseket teszünk itt Magyarországon, például nem engedjük az erőfölénnyel való élest és visszaélest ezen multi áruházláncok részéről, akkor bizony kemény ellenintézkedéseket tudnak hozni ezen áruházláncok, mondjuk hogy már országba kiszervezik a beszállításokat, és többet nem

nagyon akarnak magyar beszállítóktól vásárolni, még kellemetlenebb helyzetbe hozva az adott ország mezőgazdaságát.

Meglepve tapasztaltam, amikor német és francia bizottsági elnökökkel és miniszterekkel beszéltem, hogy náluk is hasonló ez a probléma. Ekkor fogalmazódott meg bennem, bennünk, hogy úgy néz ki, jó lenne európai uniós szinten foglalkozni azzal a kérdéssel, hogy vajon lehet-e szabályozni az etikai kódex keretében kereskedelmi áruházláncok és a gazdák, a beszállítók viszonyát, hogy ez a szabályozás, ez a kódex egységes legyen. Még nem láttuk azt, hogy ezt valaki kezdeményezte volna, de lehetséges, hogy kénytelenek leszünk elmenni ebbe az irányba, mert abban minden miniszterrel és agrárbizottsági elnökkel egyetértettünk, hogy nem nézhetjük karba tett kézzel azt, hogy a multinacionális áruházláncok miatt a bizonyos profitéhség miatt tönkreteszik az adott ország mezőgazdaságát - mert sajnálatos módon több helyen ezt látjuk. Épp azért nem nézhetjük tétlenül, mert - mint a felvezető gondolatban említettem - a mezőgazdaság egy multifunkcionális ágazat, és sokkal súlyosabb hatásokkal és következményekkel jár, hogyha egy adott országnak a mezőgazdasága gyenge, netán hanyatló ágra kerülne. Ezért gondolom, hogy szükség lenne egy etikus szabályozási rendszerre, természetesen tudomásul véve a tőke és az áru szabad áramlásának az elvét, ezt az alapelvet nem szeretnénk a római szerződés következtében sérteni, viszont ezt a minden határon túli profitéhséget valahogy korlátozni kellene.

Én ezeket a témákat szerettem volna erre a nagyon rövid időre felvetni.

Most átadom a szót önöknek, kedves vendégeink, akár reflexióra, akár új témák megnevezésére, és én is arra kérem majd a bizottság tagjait, hogy amely kérdéshez esetleg személyes hozzáfűznivalójuk van, azt említsék meg. Köszönöm szépen a figyelmüket.

Paolo De Castro bevezető szavai, reflexiói

PAOLO DE CASTRO (Európai Szocialisták), az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának elnöke: Köszönöm. Az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága nevében nagy örömmel és tiszta szívvel köszönöm ezt a meghívást és ezt a fogadtatást Font Sándor úrnak és a magyar parlament Mezőgazdasági bizottsága tagjainak. Biztosak vagyunk abban, hogy ez a találkozás nagyon hasznos lesz, hogy ez egy gyümölcsöző véleménycsere lesz, amely majd segíti a mi munkánkat, a magyar parlament és az Európai Parlament munkáját is.

Kedves Elnök Úr! A felszólalásodban több pontot is említettél, olyan pontokat, amelyek a mi szakbizottságunk napirendjén is szerepelnek. Tudod, hogy a lisszaboni szerződés jóváhagyása után a mi szakbizottságunk most már szélesebb hatáskörökkel rendelkezik az Európai Parlamentben az előző parlamenti ciklushoz képest. Ma az Európai Parlament a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés témájában most már döntő szerepet játszik, az Európai Tanáccsal egyenlő súlyú. Amit mi eldöntünk a szakbizottságban, amit a strasbourgi plenáris ülés megszavaz, azt most már nemcsak egy vélemény, hanem egy akarat kifejeződése, amelynek aztán a jogszabályokban is meg kell jelennie. A felelősségünk tehát nagyon nagy.

Ezzel a felelősséggel kezdte meg a szakbizottságunk a munkáját a közös mezőgazdaság-politikával kapcsolatban. Nyilvánvalóan ez a legfontosabb téma, amellyel foglalkozunk, amely a napirendünket kitölti. De e mellett a nagyon fontos vita mellett vannak még fontos jogszabály-alkotói csomag, amelyekről vitát alkotunk. Nagy örömmel sorolom fel ezeket is, azért is, mert itt vannak a kollégáim, hét képviselő az Európai Parlamentből, három magyar természetesen, akik most hazatértek: Tabajdi úr, Morvai asszony és Glattfelder úr, de a három magyar képviselőn kívül itt van még velünk Iratxe García Pérez asszony, aki spanyol, Martin Häusling, aki német, és Albert Dess, aki szintén német.

Beszélünk tehát egyrészt a KAP jövőjéről, de beszélünk még más témákról is, amelyeknek nagyon fontos hatása lesz a mezőgazdaságra és a magyar mezőgazdaságra is. Először is a minőségről szóló jogszabályra gondolok, amelyet Dacian Cioloş biztos úr mutatott be, illetve a tejjel kapcsolatos jogszabályra és a tejágazattal kapcsolatos jogszabályra, amely javaslatok a legmagasabb szintű munkacsoport javaslatait fordítják le gyakorlatilag jogszabállyá.

Az említett témákkal kapcsolatban azt hiszem, hogy mindannyian, különösképpen a mezőgazdasági szakbizottság tagjai már kifejezték a véleményüket, de mindenki azon a véleményen van, hogy a közös agrárpolitikának erős, robosztus politikának kell maradnia, amely az egyik legfontosabb és a legrelevánsabb politikája az Európai Uniónak. Ennek két pillére van, ami egyrészt a közvetlen támogatásokat jelenti, az olyan támogatásokat, amelyek kompenzálják a gazdákat azért a munkáért, amit elvégeznek, tehát amit megtermelnek, és ez nemcsak azt jelenti, hogy élelmiszert termelnek a gazdák, hanem azt is jelenti, hogy tiszteletben tartják a környezetvédelmi szempontokat, hogy kezelik a természeti erőforrásokat és szolgáltatásokat nyújtanak az állampolgároknak, olyan szolgáltatásokat, amelyeket a mezőgazdaság tud felajánlani. Mi tehát mindannyian ellenezzük az - úgymond - újraállamosítást.

Az első jelentésünket már elkészítettük a KAP-reform terén - Georg Lyon a felelős -, és ez a jelentés nagy támogatást élvezett a plenáris ülésen, nagyon nagy többséget kapott. Nagyon világosan belefoglaltuk ebbe a jelentésben azt, hogy az államosítást, ennek a politikának úgymond az államosítását ellenezzük. Szeretnénk fenntartani a megfelelő pénzügyi erőforrásokat ennek a politikának úgymond a háta mögött, hogy ezt támogassuk.

Tudom, hogy vannak bizonyos tagállamok, amelyek - ahogy mondtad, Sándor - szeretnék csökkenteni az agrárköltészetet az Európai Unión belül. De én azt hiszem, hogy a parlamenti többség - és ezt még egyszer aláhúzom - azt szavazta meg, hogy tartsuk fenn a KAP-finanszírozást, ezt a szintet, sőt nagyon-nagyon kevés szavazat hiányozott ahhoz - még az Európai Parlament költségvetési bizottsága is -, hogy több pénzt kérjünk a KAP-finanszírozásra, tehát több erőforrást biztosítsunk. Azt hiszem, ebből érted, hogy milyen a hangulat az európai parlamenti képviselők között, ami a KAP-ot illeti.

Említettél egy másik témát is. A parlament saját kezdeményezésű jelentést készített, amelyet nagy többséggel fogadott el a plenáris ülés. Joseph Bower a felelős képviselő ezért a jelentésért, és itt van Martin Häusling, aki a zöldek vezetője, ez a frakció dolgozott ezen a jelentésen. Egyetértünk veled, Sándor, el kell kerülni azt, hogy a multinacionális cégek kiszorítsák a kis beszállítókat, a kistermelőket, és ezért európai normákra, európai szabályokra van szükség. Az egyes tagállamokban vannak különböző szabályok, de az a baj, hogy ezek az egyes tagállamokban lévő szabályok különböznek egymástól, tehát minden egyes tagállamban más a szabályozás. A piac egységes, elvileg a gazdálkodók egymással versenyeznek - akkor szükség van arra, hogy a szabályok is ugyanazok legyenek mindenki számára. Beszéltünk a szabályok harmonizálásáról, és természetesen most nem Dacian Cioloş biztos úr, hanem Tajani és Barnier biztos urak kell hogy foglalkozzanak ezzel. A parlament már kérte őket arra, hogy jogszabály-alkotási kezdeményezésekkel álljanak elő.

Beszéltél még a génmanipulált élelmiszerekről is, és nagyon világosan megfogalmaztad, hogy mi a magyar parlament álláspontja a témában. Nekünk nincs ennyire tiszta álláspontunk, akkor sem, hogyha pont azok, akik most itt ülnek az asztalnál, teljesen egyetértenek veled. Elmondhatom, hogy nagyon sokan egyetértenek ezzel az agrárbizottságban, de nálunk egy vita folyik, amely vitát John Dalli biztos, az egészségügyi biztos kezdte, indította el. Nem könnyű, nagyon nehéz, a tanácson belül és a parlamenten belül is nagyon nehéz ez a vita. Egyelőre nem volt pozitív a fogadtatás. Vannak, akik ellenzik a génmanipulált élelmiszerek termesztését, felhasználását, vannak, akik támogatják, és nem tudjuk, hogy lehet-e „államosítani” ezt a politikát, hogy minden egyes tagállam maga

dönthesse el, hogy természet-e ilyen terményeket vagy sem. Azért mondom ezt, mert világos, hogy arról nem vitázhatunk, hogy a termékek, az áruk szabadon mozoghatnak az Európai Unión belül, ami azt jelenti, hogy a génmanipulált termékek is szabadon fognak áramolni az Európai Unión belül - ez bizonyos nehézségeket teremt, és nehezíti a helyzetet.

A mezőgazdasági szakbizottság és a környezetvédelmi bizottság is foglalkozik ezzel. Nálunk a környezetvédelmi szakbizottság a felelős ezért a témáért, mi csak a véleményünket fogjuk benyújtani a környezetvédelmi szakbizottságnak. Megnyitottuk már a vitát a szakbizottságunkban erről, de ahogy mondtam, egyáltalán nem könnyű ez a vita, és nem tudunk előállni könnyi válaszokkal. Van hat ország Európában, amelyek természetik ezeket a terményeket - nagyon sokan vannak egyébként ilyenek a világon -, és vannak olyanok, akik Európába exportálnak szóját, tejet, egyéb termékeket, de nagyon-nagyon bonyolult ez a téma, ugyanakkor nagyon érzékeny téma is. Tehát nagyon óvatosan kell eljárunk. De örömmel vitatjuk meg ezt a témát is veletek.

Még egyszer köszönöm szépen ezt a fogadtatást, még egyszer köszönöm Sándornak a bevezetőt. Azt hiszem, teljesen szabadon szólhatnak a képviselőink, és így egyfajta kérdés-válasz session következhet. Köszönöm.

Hozzászólások, kérdések a Magyar Országgyűlés Mezőgazdasági bizottsága tagjai részéről

ELNÖK: Köszönöm szépen. A mi bizottsági tagjainknak adok majd először lehetőséget a megszólalásra.

Megjegyzem, hogy a genetikailag módosított növényeknél az a kérdés, hogy ki engedi természetit, és ki nem, véleményünk szerint elválasztható az utána következő termékkereskedéstől. Ugyanis közismert, hogy az élelmiszerekhez ma is fel lehet használni genetikailag módosított származékokat, csak azt jelölni kell az élelmiszeren. És nekünk pont ezzel a jelöléssel is problémánk van, ezek a jelölések ugyanis sokszor nem egyértelműek, nem olvashatóak, a fogyasztó nem tudja, hogy az a termék tulajdonképpen tartalmaz-e vagy nem tartalmaz genetikailag módosított származékot. A legszélsőségesebb esetben azt is el tudjuk képzelni, hogy rábizzuk a fogyasztóra, hogy akar-e ilyen, genetikailag módosított növényi maradványokat tartalmazó élelmiszert fogyasztani, és a döntést úgy könnyítenénk meg, hogy az adott áruházakban külön polcon, külön soron kellene tárolni a genetikailag módosított élelmiszereket, és bízunk rá a fogyasztóra, hogy oda akar-e menni, és venni akar-e ezekből, míg a többi területen egyértelműen jelezve lesz, hogy az pedig nem tartalmaz genetikailag módosított növényi maradványokat. Tehát tovább tudunk menni, ezzel nem sértjük meg az áruk szabad áramlásának az elvét, de innentől kezdve rábizzuk a fogyasztóra, hogy ő hogyan gondolkodik ebben a kérdésben.

Ez csak egy rövid válasz volt az ön által felvetett problémára, értve azt a nagy dilemmát, amivel most a mezőgazdasági bizottság foglalkozik. Ez nálunk sem volt egyszerű, de jelzem: mind az előző parlament, mind a jelenlegi parlament mindegyik pártja elutasítja a genetikailag módosított növények magyarországi termesztését, tehát ebben teljes az összhang.

Szeretném jelezni, hogy az a nagyon érdekes helyzet állt elő itt a mi Mezőgazdasági bizottságunknál, hogy a bizottság tagja Jakab István, aki az előző ciklusban a bizottság alelnöke volt, jelenleg pedig az Országgyűlés alelnöke, megválasztották, aki azonban ragaszkodott hozzá, hogy továbbra is szeretne bizottsági tag maradni, szíve csücske, kedvenc területe a mezőgazdaság. Így őt is köszönhetjük a körünkben, és neki adnék most szót.

JAKAB ISTVÁN (Fidesz), az Országgyűlés alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Hölgyek és Urak! Nagy öröm, hogy itt találkozhatunk. Nagyon röviden csak egyetlen kérdést szeretnék felvetni, és ha ez megoldódik, akkor én ma már meg

sem szólalnék többet, sőt, garantálom, egy évig sem zaklatom majd önöket. Ez az egyetlen kérdés pedig az, hogy az európai polgárok nagyon sokat áldoznak azért, hogy egészséges élelmiszert fogyasszanak, az élelmiszer egy bizalmi termék, mi, szerintem valamennyi európai uniós élelmiszer-alapanyagot termelő gazda pedig úgy vagyunk, hogy szeretnénk mindent megtenni, hogy még sokáig megtartsuk az uniós polgárok bizalmát. A harmadik országokból az Európai Unió területére beérkezett élelmiszer-alapanyag vagy -késztermékek előállításának a körülményei és az Unióban előállított termékek előállításának körülményei, illetve annak az ellenőrzése, dokumentálása azonban valahogy nagyon távol esik egymástól. És van még itt egy nagyon nehéz kérdés, mégpedig az, hogy az, hogy mi megfelelünk az összes előírásnak, mi több, ezt dokumentáljuk is, és garantáljuk a nyomon követhetőséget, az nagyon sok pénzbe kerül, ami egy 20-30 százalékos versenyhátrányt okoz nekünk. Mi semmit nem szeretnénk jobban, mint azt, hogy egyenlő mércével mérjenek bennünket az Európai Unió közösségén belül is meg az Uniót kívül előállított termékek esetében is. Ezt szerettem volna felvetni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gógös Zoltán alelnök úrnak adok szót.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Kollégák! - azt gondolom, mondhatom így nyugodtan. Én a közös agrárpolitika jövője kapcsán arra hívnám fel a figyelmet, hogy nagyon sokat küszködtünk itt Magyarországon a program végrehajtása során azzal, hogy maga a finanszírozás eléggé megnehezíti a komplex programok lehetőségét. Hogy értsék miről beszélek: van olyan vidékfejlesztési ügy, amely érint energetikát, melléktermék-feldolgozást, s a többi, és mondjuk ezt négy helyről, három programból lehet pályázni. Magyarul nincs átjárhatóság a különböző programok között. Ha valóban megvalósul - reményeink szerint - ez a két pillér, akkor nagyobb mozgásteret kellene adni a különböző alapok között, és én azt gondolom, hogy valahogy projektszerűen kellene a fejlesztéseket csinálni. Mert nekünk az volt a legnagyobb bajunk, hogy nagyon kellett figyelni arra, hogy egy elem kimaradása ne akasszon meg mondjuk egy olyan ügyet, amely több, ötven, száz vagy kétszáz munkahelyet teremt. Én nem látom egyelőre, hogy ez valahol is előjönne, hogy a regionális politika meg a vidékfejlesztési politika harmonizációja megvalósítható ebben az ügyben, de nagyon fontos lenne.

A másik, hogy az jó hír egyelőre, hogy legalább nem csökkennek a források - mondjuk nálunk van egy mondás, hogy buktával dicsérd a napot -, mert e nélkül azért elég nehéz lenne azzal a nagyon intenzív mezőgazdasággal versenyeznünk, amely azért egyre nagyobb nyomást gyakorol az európai piacokra.

Én magam is sokat küzdöttem az áruházlánc-üggyel, kisebb-nagyobb sikerrel, de én is meg tudom erősíteni az elnök urat abban, hogy ha ebben Európa nem mozdul, akkor egyes tagországok, főleg amelyek az agráriumban azért gyengébbek, tényleg olyan helyzetbe kerülhetnek, hogy egyáltalán nem lesz a polcaikon semmilyen saját áru. Nálunk is nagyon nagyot robbant el, kapaszkodgatunk vissza, de óriási küzdelemmel. És én azt hiszem, hogy nem lehet érdeke Európának, hogy legyenek úgymond a többiekét ellátó országok, mert az igen nagy szegénységhez fog vezetni az egyébként ebből a programból kiszoruló, maradék tagországok esetében. Tehát nem lenne jó, ha dél-amerikai meg egy ahhoz hasonló modelleket látnánk viszont Európában. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gógös Zoltán képviselőtársunk az előző kormány agrárállamtitkára volt - miniszterhelyettesnek felel meg az a rang, amit ő betöltött négy éven keresztül az előző kormányzatban. Ő testközelből ismeri ezeket a problémákat.

Varga Géza képviselőtársamnak adok szót a Jobbik képviselőjében.

VARGA GÉZA (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelettel köszöntöm én is az Európai Parlament COMAGRI bizottságának minket meglátogató tagjait. Sajnálom, hogy csak egy óra áll a rendelkezésünkre összességében, hiszen olyan sok téma volna, amit a szakmánkon belül meg kellene hogy beszéljünk. Több mindenről volt már szó: a közös agrárpolitikáról, a GMO-kérdésről, s a többi, amelyek mindegyikével egyet lehet érteni. Én arról szeretnék néhány szót szólni, amelyről egy picit más a véleményünk.

A múlt héten volt szerencsém részt venni egy konferencián Brüsszelben, ahol Dacian Cioloș úr is jelen volt, ahol a bizottság által - úgy mondják: - kiszivárogtatott, ilyen előzetes KAP-vélemény került megtárgyalásra; mint tudjuk, a jövő héten fog a hivatalos közlemény megjelenni. De ebben az előzetesben is látszanak már bizonyos irányok, amelyek a KAP jelenlegi illegitimitását, vagyis azt a sok kritikát, amit a jelenlegi KAP kap abban a vonatkozásban, hogy közvetlenül hozzájárul a gazdaságok számának a csökkenéséhez, vagyis a gazdaságkoncentrációhoz. Ebben az új, kiszivárogtatott anyagban, amely azért várhatóan nem fog jelentősen eltérni, láthatunk olyan jeleket, amelyek talán a kisebbek, a jelenleg a rendszerből kihulló kis gazdaságokat fogják támogatni. Gondolok itt arra, hogy a plafon megjelenése már említésre kerül ebben a dokumentumban, vagy a kis gazdaságok minimumkifizetéseire és hasonlókra.

Konkréten azt szeretném megkérdezni a bizottság jelen lévő tisztelt tagjaitól, hogy mi a véleményük erről az irányról. Tehát mondhatjuk-e azt, hogy a KAP-nak szüksége van egy olyan új irányra, amely valahol ott az agrárium és a vidékfejlesztés mezsgyéjén egy picit hozzájárul ahhoz, hogy a mezőgazdaságból szakmailag kieső gazdaságok ne a szociális szférába kerüljenek át, hanem képesek legyenek fennmaradni. Ezek az intézkedések erre mutatnak.

A GMO-val kapcsolatban sok minden elhangzott, és ezek közül mindennel egyet lehet érteni. Arra kérném a bizottság tisztelt tagjait, hogy segítsenek egy picit eligazodni abban a nagyon következtelen véleményében a javaslatnak, amely a GMO nemzeti hatáskörbe utalásáról szól, hogy miközben a termesztésnek a jogát nemzeti hatáskörbe igyekszik utalni - nagyon-nagyon sok megkötéssel, amelyekbe most persze nem tudunk belemenni -, ugyanakkor a vetőmagforgalom kapcsán pedig az áruk szabad forgalmazása jelenti a megoldást. Képzelnék el Magyarországot, ahol sikerült fenntartani a köztermesztés tilalmát, viszont a vetőmagokat szabadon lehet forgalmazni! Ez egy olyan ellentmondás, amelynek - biztos vagyok benne, és remélem - a COMAGRI a megszüntetésére fog javaslatot tenni.

Egy harmadik kérdésem is lenne - és akkor ezzel befejezném, hogy tényleg legyen mindenkinek ideje - a méhészettel mint ágazattal kapcsolatban. Nagy figyelemmel kísérjük a COMAGRI-nak az ágendáját és az ott elhangzó javaslatokat, és tudjuk azt, hogy nagyon sok javaslat érkezett be magyar méhészekről - ismerem őket - a különböző módosításokra, amelyek nem örvendtek nagy népszerűségnek a COMAGRI-n belül sem, és a plenárisra sem tudnak eljutni. Itt konkrétan a mézhamisítást vetném fel. Lehet, hogy más EU-tagállamban ez nem probléma, és ezért nem fogadta el a COMAGRI, de a mézhamisítás nálunk egy nagyon nagy probléma.

Egy másik, amit talán nem is értenek más tagállambeli COMAGRI-képviselők, -tagok, hogy mi az, hogy méhlopás. Magyarországon egy nagy gond, hogy méhkaptárakat lopják, sajnáljuk, de lopják. Többek között egy olyan javaslata volt Morva Krisztina asszonynak, hogy a kaptárakat fel kellene címkézni, és úgy, ahogy jelöljük a szarvasmarhákat, a sertéseket, a juhokat és más állatokat, ugyanúgy a méheket is kellene jelölni. Ez egy olyan ártatlan és olyan politikamentes javaslatnak tűnt, hogy el nem tudom képzelni, miért nem maradt fenn a bizottság módosító javaslatai körében, még compromising módosításként sem. Köszönöm.

Hogyha nem kapnék már szót, akkor nagyon kellemes itt-tartózkodást kívánok a tisztelt COMAGRI tagjainak a következő két-három napban, amit Magyarországon töltenek, és várom a válaszokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szabó Rebeka képviselő asszonynak adok szót a Lehet Más a Politika részéről.

SZABÓ REBEKA (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is hadd köszöntsem a kedves bizottsági tagokat! Nagyon örülök, hogy létrejöhett ez a találkozó, ha kissé rövid is.

Annyit mondanék röviden magunkról, hogy ahogy Font Sándor elnök úr említette, mi egy új párt vagyunk itt a parlamentben, Lehet Más a Politika a nevünk, mi vagyunk jelenleg a legkisebb parlamenti frakció, de azt gondolom, ennek ellenére számos fontos és új gondolatot sikerült már behoznunk a Tisztelt Házba. Mindenesetre az elhangzottakhoz röviden annyit szeretnék elmondani, hogy teljes mértékben egyetértünk, azt hiszem, a genetikailag módosított szervezetekkel kapcsolatban abban, hogy szeretnénk, hogyha Magyarországon megmaradhatna a mentesség, illetve a földmoratórium meghosszabbításával is.

Amit viszont egy kicsit árnyalnék a közös agrárpolitikával kapcsolatban, az az, hogy mi azt szeretnénk, ha a területalapú és az alapvetően termeléshez kötődő támogatások helyett nagyobb szerep juthatna a komplex vidékfejlesztési céloknak, tehát tulajdonképpen azt, hogy olyan gazdálkodási formákat támogassunk inkább, amelyek egyrészt egy időben szolgálják a helyi társadalmak érdekeit, illetve összhangban vannak a környezeti erőforrásokkal és az adott lokalitás táji adottságaival - ezt a fenntarthatóság szempontjából nagyon fontosnak gondoljuk. Emiatt fontos lenne az is, hogy országonként, illetve azon belül egyes régióként bizonyos szempontból differenciálni lehessen a támogatásokban. Magyarország sokféle tájjal rendelkezik - gondolom, ez máshol is így van - és nem lehet mindig ugyanazt a kaptafát ráhúzni az egyes, különböző adottságú területekre.

Másrészt példaként szeretnék megemlíteni egy olyan gazdálkodási formát, amelyre, remélem, a következő KAP során nagy hangsúlyt tudunk majd helyezni. Ezek az úgynevezett magas természeti értékkel bíró gyepterületek, amelyeket úgy lehet fenntartani, hogyha legeltető állattartásra hasznosítjuk őket. Ebből is látszik, hogy itt már kapcsolódhatunk akár a tejágazathoz is, munkát adhatunk a helyben élő embereknek. Tehát a legeltető állattartásnak a támogatása és fejlesztése ezeken az értékes gyepeken, azt gondolom, egy olyan cél, amely egész Európában fontos lehet a következő KAP számára. Én erre szerettem volna felhívni a figyelmet. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két tag jelezte még a bizottság részéről, hogy hozzá szeretne szólni. Horváth István alelnök úrnak, majd pedig Ficsor Ádámnak adok szót. Utána a vendégeknek adnék szót.

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait, és örülök, hogy megtiszteltek bennünket, és meglátogatták országunkat. A mezőgazdaság és a vidékfejlesztés szempontjából az európai csatlakozás idején az emberek nagyon sokan nagy elánnal és nagy elvárásokkal voltak felvértezve, de most, pár év elteltével a vidék úgy érzi, hogy az európai uniós csatlakozás vesztese lett. Hogy miért érezheti úgy? Talán azért is, mert az érezhető, hogy a mezőgazdaságnak a támogatása egy kicsit nem megfelelő arányban van.

Akik az elmúlt években növénytermesztéssel foglalkozik, azokra azt lehet mondani, hogy az európai uniós csatlakozás nyerteseinek tekinthették magukat, viszont akik állattenyésztéssel foglalkoztak, egyértelműen úgy érezték, hogy az Európai Unió vesztese. Az elmúlt időszakban a magyar állattenyésztés gyakorlatilag megsemmisült, elvesztette az ország az önellátó szerepét. Ez azért nagyon fontos, hiszen vidéken, ahol van állattenyésztés, ott van foglalkoztatás is, és ha nincsen állattenyésztés, akkor az embereknek vidéken, a falvakban nem tudunk munkát adni. Jelen pillanatban nagyon leegyszerűsített a magyar

mezőgazdaság, gyakorlatilag egy primitív alapanyag-előállító országgá váltunk, és ebben a foglalkoztatás nagy mértékben visszaesett.

Arra szeretném kérni tehát a tisztelt bizottság tagjait, hogy a jövőbeni mezőgazdasági támogatásokban az állattenyésztésnek nagyobb prioritást adjanak, mert ami ma van, Magyarországon egyszerűen ellehetetlenítette az embereket, és a vidéknek nincs megtartó ereje. Nagypapám, aki szintén gazdálkodott, mindig azt mondta, hogy a kukoricát a malac bőrében kell eladni, mert akkor a leghatékonyabb. Ma Magyarországon nem éri meg malacot, disznót hizlalni, nagypapám mondása ma nem életszerű. Meggyőződésem tehát, hogy vissza kell adni az embereknek a hitet abban, hogy vidéken is érdemes állattenyésztéssel foglalkozni, ez ma Magyarországon, azt gondolom, megkerülhetetlen. Magyarországon a mezőgazdaság aránya az ideális 50-50 százalékoshoz képest 70-75 százalékban növénytermesztés és csak 20-25 százalékban az állattenyésztés, és a sertés ára jelen pillanatban is csökken Magyarországon, holott a gabonák ára meg növekszik. Tehát teljesen nem logikus és ellentmondásos piacsabályozás van, amit mindenféleképpen az importból behozott élelmiszerek okoznak. Ebben szeretném kérni tehát az önök segítségét, hogy az állattenyésztés nagyobb szerepet kapjon a jövő szempontjából.

Ami még nagyon fontos, az az, hogy a közös agrárpolitikában, illetve vidékfejlesztésben az állattenyésztés mellett olyan ágazatok is kapjanak helyet a növénytermesztésben, amelyek szintén sok munkaerőt, magas hozzáadott értéket kívánnak. Azt szeretném tehát kérni, hogy nagyobb hangsúlyt fektetni a kertészeti ágazatokra, a gyógynövény-, a zöldségtermesztésre. Ezeknek egy nagy részét harmadik országokból hozzák be Magyarországra is, illetve Európa többi országába is, és ezzel mind a vidék esélyeit csökkentjük. Tehát a foglalkoztatás csökken azáltal, hogy ezek az ágazatok szinte nem vagy nem olyan mértékű támogatást kapnak. Ez a támogatási forma, amelyben az elmúlt időszakban mi voltunk, teljesen eltorzította a magyar vidéket és a magyar mezőgazdaságot. Nagyon szükséges lenne ezeket újragondolni, a prioritásokat és a súlypontokat, és valóban egy olyan fenntartható és a vidék számára is egészséges összhangot teremteni, ahol az állattenyésztés, a kertészet, a gyógynövény-, az egyéb szántóföldi növénytermesztés megkapja a megfelelő hangsúlyt, mert ezek az arányok most felbomlottak, és gyakorlatilag Magyarországon a vidék az elmúlt években nemhogy fejlődött volna, hanem talán egy évtizedet is háttérbe szorult az európai uniós csatlakozás után az várossal kapcsolatosan. Úgyhogy ebben kérnénk a segítségüket. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Végül Ficsor Ádám képviselő úrnak adok szót.

FICSOR ÁDÁM (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is nagy tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Nem kis kihívás előtt állnak önök, illetve az európai kormányok, hiszen hihetetlen bölcsességre van ahhoz szükség, hogy a 2011-ben megszülető és körvonalazódó új közös agrárpolitika 2020-ig legalább kiállja az idők próbáját. Muszáj ehhez látni és érteni, hogy milyen folyamatok zajlanak a világban.

Véleményem szerint ha Brazíliától Oroszországig körbenézünk, ha a népesedési tendenciákat nézzük, ha a mezőgazdasági fogyasztási tendenciákat nézzük, akkor én azt látom, hogy újraparendződik a világ mezőgazdasága és élelmiszeripara. A mostani közös agrárpolitikával ebben a futamban Európa, az európai gazdák vesztesre vannak ítélve. Igen súlyos felelősség van ilyen értelemben az önök vállán, hiszen ha a közös agrárpolitikát nem megfelelően tudjuk alakítani, akkor meglátásom szerint tízmilliós nagyságrendben fogunk új munkanélkülieket létrehozni 2020-ra a közös agrárpolitikával, és minden egyes megspórolt euró a következő hét évben háromszor annyi euró közös szociálpolitikai kiadást fog maga után igényelni 2020 után. Emiatt azt hiszem, nagyon felelősen kell mindannyiunknak eljárunk, akik alakítani szeretnénk a közös agrárpolitika jövőjét.

Szerintem három olyan alapelv van, amelyből nem engedhetünk, és én arra kérem önöket, hogy így képviseljék az önök álláspontját is a következő időszak, évek vitájában. Az első, amit Jakab képviselőtársam is említett, hogy nem lehet az ipari lobbizás oltárán feláldozni az európai gazdákat - ezt a WTO-tárgyalásokon és egyéb külgazdasági, külkereskedelmi tárgyalásokon a lehető leghatározottabban érvényesíteni kell. Ahogy képviselőtársam mondta, nekünk mindegy, hogy támogatással kompenzálják-e azt a 20-25 százalékos versenyhátrányt, vagy pedig előírják máshol is azokat a pluszelőírásokat, amelyeket Európa - egyébként jogosan - megkövetel, de e mellett a kérdés mellett elmenni nem lehet. Kettő: nagy örömmel hallottam, amit az elnök úr is mondott, hogy nem akarják engedni a források csökkenését. Szerintem is elfogadhatatlan minden olyan megoldás, amely a közös agrárpolitikára kevesebb forrást akar költeni. És utoljára, de nem utolsósorban olyan szakpolitikai intézkedéseket kell a közös agrárpolitikán belül kialakítani, amelyek fejlesztésorientáltak, munkahely-orientáltak, és lehetővé teszik, hogy ne lemaradjon az európai mezőgazdaság, hanem versenyben maradjon, világviszonylatban is megőrizze Európa az élelmezésbiztonságát, az ellátásbiztonságát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vendégeinknek, elnök úrnak adnám meg a szót.

PAOLO DE CASTRO (Európai Szocialisták és Demokraták), az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának elnöke: Köszönöm. Azt mondanám, hogy most lehetőséget adok képviselőtársaimnak is, aki szólni szeretne, nyugodtan szóljon, tessék! *(Jelzésre:)* Ki az első? Martin Häusling. Martin Häusling a zöldek koordinátora a mezőgazdasági bizottságban, és - ahogy mondtam - nagy szaktekintély.

Hozzászólások, válaszok az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága tagjai részéről

MARTIN HÄUSLING (Zöldek/Európai Szabad Szövetség): Örülök annak, hogy sok mindenben egyetértünk az agrárpolitika területén, és örülök annak, hogy a finanszírozás nyilván első helyen áll, és ez indokolt is. Agrárbizottságként az Európai Parlamentben világos állást foglalunk el ehhez a kérdéshez kapcsolódóan, nagyon fontos persze a tagállamok hozzájárulása, hiszen az európai költségvetés nem tudja teljesen lefedni ezt, a közös agrárpolitikához szüksége van minden tagállam hozzájárulásához. Tehát mindenkinek vállalnia kell a felelősséget.

A parlamentnek különleges a szerepe, miután a lisszaboni szerződést követően több hatáskört kaptunk, és úgy gondolom, nagyon fontos, hogy összeurópai politikát alakítsunk ki. Az egyes tagállami szintű gondolkodásból ki kell tudnunk lábalni úgymond, és közös európai szintű politikát kell folytatni. Mi ezért vagyunk felelősek az agrárbizottságban a parlamentben.

November 17-én majd arról fogunk szólni, hogy mit fog javasolni az agrárbizottság. Az igazságosság kulcsszó lesz majd a viták során, az igazságosság az egyes tagállamok között - ez a téma fel is merült. De a mezőgazdaságon belül is vannak egyenlőtlenségek, igazságtalanságok a kifizetések területén. Többször szóba került a kisebb üzemek szerepe, hogy ezeket is meg kell erősíteni, hiszen azok is munkahelyeket teremtenek. Azt hiszem, hogy nagy hangsúlyt kell erre fektetni.

Zöld képviselőként örülök annak, hogy hogyan állnak - nem pozitívan - a génmanipulált termékekhez, a GMO-khoz, örülök, hogy ilyen kritikusan szemlélik ezt a kérdést. Dalli biztos úr a renacionalizáció, tehát az államosítás gondolatát vezette be ebben a tekintetben, ami azt jelenti igazából, hogy állami szintre, tagállami szintű hatáskörbe kell

sorolni ezt a kérdést. Én azt gondolom, hogy a fogyasztók igényeinek is eleget tudunk tenni. Garantálni kell, hogy nem lesznek génmanipulált elemek a végtermékekben.

Aztán van egy olyan pont, amelyre külön hangsúlyt fektetünk bizottságként közösen: az Európai Unió védelme a többi, harmadik országokkal szemben. A legutóbbi plenáris ülésen nagy többséggel elfogadtuk azt a döntést, amely arról szól, hogy az Európai Unión belüli standardokat ki kell terjeszteni az Európai Unión kívüli országokra. Nagyon fontos az, hogy a mi szigorú szabályainkat ne játsszák ki harmadik országok. Nagyon fontos, hogy ha nem így járunk el, akkor a külső, nem EU-s tagállamokból érkező termékek valóban torzítják a versenyhelyzetet.

Jelentéstevőként én az importdeficitről írok állásfoglalást. Nagyon sok növényi proteint, fehérjét importálunk, aminek nagy hatása van az állattenyésztésre. Nagyon nagy függőség van a dél-amerikai államokból beérkező termékek kapcsán. Ez ellen is tenni kell valamit. Köszönöm.

PAOLO DE CASTRO (Európai Szocialisták), az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának elnöke: Köszönöm Martinnak. Mariya, szeretnél valamit mondani?

MARIYA NEDELICHEVA (Európai Néppárt): Csak néhány szót szeretnék szólni, köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Agrárbizottság! Köszönöm szépen, hogy ebben a gyönyörű épületben fogadnak bennünket, ez nagy megtiszteltetés számunkra.

Nagyon nagy örömmel hallom azt, hogy nagyon sok közös témánk van, és közös nevezőn vagyunk, ha úgy tetszik. Például a génmanipulált termékekkel kapcsolatban Bulgáriában is úgy gondolkodunk, mint önök, és látjuk, hogy a fogyasztó, az állampolgár nem akarja a génmanipulált terméket elfogadni. Azt hiszem, hogy ebben az álláspontban támogatni tudom önöket. Nagyon fontos volt hallani az önök részéről azt, hogy a KAP jövője egy közös téma mindenki számára, természetesen a költségvetés kérdése is nagyon fontos.

Én személyesen egy kérdésre szeretném a figyelmet irányítani - elnök úr, ön említette ezt a kérdést -: a régi és az új tagállamok közötti különbség a kifizetések területén. Ez az egyik legfontosabb kérdés, amely mindenkit érint. Nagyon fontos, hogy többet halljak a magyar állásponttól ezt illetően, ami ezt az egyenlőtlenséget illeti, mert januárban Ciolos biztos úr azt mondta, hogy ez nem igazságos, nincs igazságosság ebben a rendszerben. Szerintem nagyon fontos számunkra, hogy erről szóljunk.

Azt gondolom, hogy mindannyian izgatottan várjuk november 17-ét, hogy meghalljuk az Európai Bizottság hivatalos álláspontját, csak az előzetest. Fontos lenne elmondani, hogy ezen dátum előtt különböző híreket, híreszteléseket, mendemondákat hallunk. Reméljük, az európai parlamenti képviselők azt remélik, hogy megjelenik a hivatalos dokumentum, és utána valóban vitát folytathatunk, mert szóbeszédre, híresztelésekre alapozni az álláspontokat nem lehet.

Az ön által kiemelt összes aspektus nagyon fontos számunkra is. Köszönöm szépen.

PAOLO DE CASTRO (Európai Szocialisták), az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának elnöke: Köszönöm Mariya Nedelchevának. Mariya Nedelcheva a Néppárt képviselője. Az Európai Parlamentben a Néppárté a legtöbb képviselő, és a szakbizottságokban is néppárti a legtöbb képviselő. Köszönöm neki.

Most Iratxe García Péreznek adom meg a szót. Tessék!

IRATXE GARCÍA PÉREZ (Európai Szocialisták): Először is köszönöm szépen azt a lehetőséget, hogy ezt a tanácskozást itt megtarthattuk, mert nagyon fontos számunkra, hogy meghallgassuk az önök álláspontját, véleményét. Nagyon jó volt hallani, illetve fontos volt

meghallgatni az önök véleményét, hogy aggódnak a KAP miatt. Amikor az ön beszédét hallgattam, elnök úr, úgy éreztem, hogy az ön aggodalmai az én aggodalmaim, a mi aggodalmaink. Ugyanazok a problémák aggasztanak bennünket is, mint önöket, a mi bizottságunkban is, tehát támogatni kell ezt a kérdést, mert a lisszaboni szerződésnek köszönhetően több hatáskörünk van, több kompetenciánk van ezen a területen, és ezzel a lehetőséggel élni kell, a ránk ruházott új hatáskörökkel élni kell, annak érdekében, hogy megóvjuk, megvédjük a termelőket és a fogyasztókat is persze egyben.

Két-három dolog nagyon fontos, amit talán ki kellene emelni, például ami a koordinációt illeti, hogy a vidékfejlesztés és a regionális politikák között nagyon fontos lenne a harmónia. Egy fontos kérdés ennek a két területnek az összehangolása. Új eszközt kellene keresni, amelynek a segítségével ezt a két politikai területet jobban lehetne koordinálni. Ez nagyon fontos, nemcsak az agrárpolitika, hanem a vidékfejlesztés szempontjából is. Most Európában, a különböző tagállamokban több nagyon nagy probléma van a lakosságot illetően, a népességet illetően. Támogatni kell, azt kell elérni, hogy a fiatalok vidéken maradjanak, ebben kell őket segíteni. Segítenünk kell a fiatal gazdákat, hogy ne akarjanak elmenni, hogy maradjanak ott, vidéken, a szülőhelyükön. A jövő évi reform szempontjából nagyon fontos tehát a fiatal gazdák támogatása.

Nagyon fontos a vidéki területeken az asszonyok, a nők szerepének a kiemelése. Az Európai Parlamentben készül egy jelentés Az asszonyok, nők szerepe a vidéki területeken címmel. Mi arra törekszünk, hogy hatékonyabban dolgozzunk. Új infrastruktúrákat kell létrehozni. Nagyon fontos az oktatás, az egészségügy, a közszolgáltatások, ezeknek a javítása vidéken nagyon fontos a nők szerepe szempontjából. Így válik lehetővé az, hogy a nők, az asszonyok továbbra is tudjanak élni vidéken is.

Lesz majd időnk ezekről szólni a következő hónapokban, és azt hiszem, nagyon fontos, hogy megőrizzük az együttműködést a mi bizottságunk és a nemzeti parlamentek agrárbizottságai között, nagyon fontos fenntartani a kapcsolatot. És számítunk az önök támogatására is, az önök támogatása pont olyan pozitív lesz a mi munkánkat illetően, és szerintem jól tudunk majd együttműködni. Köszönöm szépen.

PAOLO DE CASTRO (Európai Szocialisták), az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának elnöke: Köszönöm Iratxe García Péreznek. Iratxe a szocialista frakció tagja, amely a második legnagyobb frakció az Európai Parlamentben és a mi szakbizottságunkban is természetesen.

Most lehetőség lesz arra, hogy minden magyar képviselőnk is szólhasson, aki a szakbizottságban képviselteti magát, de szeretném még kiemelni Font Sándor úrnak, hogy a júniusban valamennyi nemzeti parlament képviselőit meghívjuk a plenáris ülésre, és itt a mezőgazdasági szakbizottságokra is számítunk.

Látom, hogy közben megérkezett Albert Dess. Ő a Néppárt koordinátora az Európai Parlamentben, német képviselő. Nem tudom, hogy Albert szeretne-e szólni... *(Jelzésre:)* Már kíván is szólni azonnal. Tessék!

ALBERT DESS (Európai Néppárt): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Kedves Kollégák! Elnézést kérek a késésért, hogy egy órát késtem. Luxemburgban voltam, és Münchenen keresztül nem tudtam hamarabb iderepülni.

Örülök annak, hogy az Európai Parlament delegációjának tagjaként itt lehetek. Regensburg környékéről való vagyok. A Duna Magyarország felé folyik, tehát már a Duna is összeköt bennünket, regensburgiakat, budapestieket, magyarországiakat. A magyarországi agrárbizottságban jártam már német parlamenti képviselőként, a német parlament agrárbizottságának tagjaként. Glattfelder Béla kollégát nagyon jól ismerem már régóta, többször találkoztunk.

A repülőgépről láttam, hogy Magyarországon nincsenek nagy mezőgazdasági területek, üzemek, hanem kicsik vannak. Ez a struktúra emlékeztet a bajorországi mezőgazdasági üzemek struktúrájára, tehát nagyon sok a hasonlóság.

Örülök annak, hogy itt lehetek, egyszerűen ezt akartam mondani. Köszönöm szépen.

PAOLO DE CASTRO (Európai Szocialisták), az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának elnöke: Köszönöm, Albert. Kíván-e még valaki szólni? Tabajdi úr, Glattfelder úr, Morvai asszony, parancsoljanak!

TABAJDI CSABA SÁNDOR (Európai Szocialisták): Kedves Kollégák! Elég sajátos érzés magyarul beszélni és ezen az oldalon ülni. Az eddigi vitához azt szeretném jelezni, hogy a német-francia kormány álláspontja azt jelzi, hogy nem várható egy lényeges átcsoportosítás a tagállamok között. Ez részben válasz bolgár kollégánóm számára is, ami, azt hiszem, nem igazán jó hír az új tagállamok számára.

A bizottság közleményében, amiről Font elnök úr beszélt, hál' istennek nincs benne a flat rate, az egységes terület alapú támogatás, ez lekerült a napirendről. Viszont hogy igazságosabbá tehető-e ez a rendszer az új tagállamok számára, az ma még nyitott kérdés. Ezért mi harcolni fogunk, hiszen az Európai Parlamentben lengyel néppárti kollégám, Sikielski úr vezetésével, társvezetésével egy ötpárti, új tagállami együttműködési fórumot hoztunk létre.

Itt nekünk nemcsak a támogatásoknak a pénzügyi részét kellene végiggondolnunk, hanem végig kellene gondolni a támogatások formáit is, mert nincsenek kitalálva azok a támogatási mechanizmusok, amelyek célzottan előnyösek lehetnének az új tagállamok számára, mint ahogy nincs kitalálva az a támogatási mechanizmus sem, amely segítené a kis és középméretű gazdaságokat. Ebben kellene együttműködnünk, mert az nem elegendő, hogy - pártállástól függetlenül - panaszkodunk, hogy a közös agrárpolitika túltámogatja a nagy gazdaságokat és alultámogatja a kis- és középméretűeket, még azzal sem fogjuk megoldani a kis gazdaságoknak a támogatását, ha plafont húzunk meg a nagyok számáram, hanem ki kellene találni azokat a támogatási formákat, például amit Dacian Cioloş is javasol, hogy a termelési-értékesítési szervezeteket a zöldség-gyümölcs szektoron kívül az egész mezőgazdaságra ki kellene terjeszteni. Vendégeinknek jegyzem meg, hogy sajnos az új tagállamokban és Magyarországon is az az egyik legnagyobb probléma, hogy a múlt miatt a gazdák nem nagyon hajlandóak termelési-értékesítési szervezetekben összefogni. Amit például a Coldiretti Olaszországban megcsinál, az egy kiváló példa lenne, saját áruházláncot is működtet a Coldiretti, és rengeteg olyan önszervező munkát végez el, amit Brüsszel és semmilyen közös agrárpolitika a magyar gazdák vagy az új tagállamok gazdái helyett elvégezni nem fog. Úgyhogy én ezt tartom rendkívül fontosnak.

Albertnek, kedves barátomnak, Albert Dessnek azért szeretném jelezni, hogy a magyar mezőgazdaság heterogén struktúrájú: kis gazdaságok mellett vannak nagy gazdaságok is, szerencsére, mert éppen hogy Dacian Cioloş és a Lyon-jelentés is tartalmazza, hogy az európai mezőgazdaságban egyszerre kellene a globálisan vagy Európában versenyképes nagyüzemek, a regionális, hazai piacon versenyképes családi üzemek, gazdaságok és középüzemek, és kellene a kizárólag a helyi piacra termelő kis gazdaságok, kis családi gazdaságok is. Erre szeretném felhívni a jelenlegi kormánykoalíció figyelmét, hogy az Európai Parlament mezőgazdasági bizottsága támogatja, hogy mind a három formára egyszerre van szüksége az európai mezőgazdaságnak. Köszönöm szépen.

PAOLO DE CASTRO (Európai Szocialisták), az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának elnöke: Köszönöm Csabának. Morvai asszony!

DR. MORVAI KRISZTINA (független képviselő, Jobbik Magyarorszáért): Köszönöm szépen. Én emberi jogokkal foglalkozó jogászként lettem az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának a tagja, felismerve, hogy saját hazám, Magyarország jövője a mezőgazdaság és a vidék jövőjén múlik. De azért ragaszkodva egy kicsit ahhoz a területhez, amelynek igenis nagyon sok átfedése van a mezőgazdasággal és a vidékfejlesztéssel - az emberi jogok területére gondolok -, hadd beszéljek most olyasmiről, ami valóban egy ilyen átfedési terület, egy meglehetősen nagy kihívás, és egy kicsit, úgy érzem, delikát kérdéskör.

Az ENSZ emberi jogi tevékenységében az egyik legérdekesebb kihívás most az élelmiszer-önrendelkezéshez való jog mint kollektív emberi jog elismerése. Nagyon komoly munkát végez egy speciális riportőr egy egyezménynek, egy ENSZ emberi jogi egyezménynek a kidolgozásán, amelynek a témája a nemzeteknek, illetőleg a közösségeknek az élelmiszer-önrendelkezéshez való joga, ami azt jelenti, hogy minden nemzetnek, minden közösségnek joga van ahhoz, hogy ő maga határozza meg, mit kíván termelni, hogyan kívánja azt megtermelni, hogyan kívánja feldolgozni, hogyan kívánja értékesíteni. Ennek természetes velejárója ezen emberi jogi logika szerint, hogy az adott nemzetnek vagy az adott közösségnek joga van a földet, a saját földjét használni, és ott termelni. A fogyasztó oldaláról pedig joga, emberi joga van a fogyasztónak ahhoz, hogy egészséges, jó minőségű és kulturálisan adekvát élelmiszert fogyasszon. A kutatások egységeseknek tekinthetők a vonatkozásban, hogy a legegészségesebb, a legjobb minőségű élelmiszer a helyben megtermelt, friss élelmiszer.

A nemzeti mezőgazdasági és vidékfejlesztési bizottságok, tehát a nemzeti parlamentek bizottságai és az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága közötti dialógusban, azt hiszem, fel kellene vetni ezt a kérdést, hogy hogyan is állunk mi ehhez a most felnövekedő, most cseperedő, kibontakozó emberi joghoz, hogyan egyeztethető ez össze az Európai Unió alapelveivel. Lehetne olyan irányba lépni, hogy a WTO-tárgyalások hatálya alól megpróbáljuk kivenni az élelmiszert. Úgy érzem, ilyen és ehhez hasonló bátor kérdéseket is fel kell tennünk, annál is inkább, mert a választóink ezeknek a kérdéseknek a felvetését és megbeszélését is várják tőlünk.

Tabajdi Csaba képviselőtársam beszélt arról a másik témáról, amelyről jogászként fontosnak tartottam volna beszélni: az érdekvédelem fontosságáról, tehát hogy a volt szocialista vagy volt kommunista országok esetében az erőszakos téveszesítés odavezetett, hogy mind a mai napig nagyon nehéz kérdés a gazdák számára az egymással való összefogás, ami nagyon fontos lenne. És nagyon jó lenne, hogyha az Európai Unióban mintákat lehetne látni arra, hogy igenis van olyan, hogy önkéntes összefogás, önkéntes együttműködés, önkéntes szövetkezés, szövetkezés, amire a magyar történelemben is volt példa, a Hangya Szövetkezeti Mozgalom, amelynek az újraélesztésére vannak most törekvések Magyarországon.

A zárógondolat pedig a jogvédelem szükségessége. Nem csak etikai kérdésekről van szó, amikor a gazdáknak a felvásárlókkal, illetőleg a multinacionális élelmiszerláncokkal szembeni teljes kiszolgáltatottságával találkozunk, itt jogi kérdésekről is szó van, és itt szervezett jogvédelemre van szükség. Úgy gondolom, hogy itt az együttműködésnek itt is helye lenne. Meg kellene szereznünk a tapasztalatokat arra, hogy más tagállamok hogyan biztosítják a kiszolgáltatottsággal szembeni a jogvédelmet a jogalkotás, illetőleg a jogalkalmazás útján. Visznek-e bíróságra például olyan ügyeket, amikor a versenyjogszabályok, egyéb vonatkozó jogszabályok vagy egyszerűen a szerződéses jog, a kötelmi jog megsértésével kiszolgáltatott helyzetbe kerültek gazdák? Ezt is nagyon fontosnak tartom.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és nagyon örülök, hogy magyarként itt lehetek Magyarországon a bizottság meghívására a bizottsággal. Köszönöm.

PAOLO DE CASTRO (Európai Szocialisták), az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának elnöke: Köszönöm. (*Glattfelder Bélának:*) Tessék!

GLATTFELDER BÉLA (Európai Néppárt): Paolo, te vagy a tanú rá, hogy nemcsak itt, Magyarországon vagyunk ilyen aktívak mi magyar képviselők, hanem az Európai Parlament mezőgazdasági bizottságában is nagyon aktívak a magyar képviselők. Érdekes abba belegondolni, hogy egy ilyen kis ország ebbe a bizottságba három képviselőt is tudott küldeni, ami azt jelzi, hogy Magyarországnak fontos az európai agrárpolitika jövője, és a magyar európai parlamenti képviselőknek is fontos az európai agrárpolitika jövője. Éppen ezért abban bízunk, hogy a magyar parlament támogatásával a magyar kormány a következő félévben, ami egy nagyon fontos félév lesz a közös agrárpolitika jövőjéről szóló viták tükrében, egy nagyon erős szövetségese lesz az Európai Parlament mezőgazdasági bizottságának, hiszen a mezőgazdasági bizottság is készít majd egy jelentést, amelynek a raportőre Albert Dess barátom lesz, és nagyon fontos, hogy a magyar kormány, a magyar politika és az Európai Parlament között ebben a félévben jó együttműködés alakuljon ki. Azt hiszem, hogy az mai találkozó, kedves Paolo és Sándor, kiválóan hozzájárult ahhoz, hogy eredményesek legyünk, úgyhogy nagyon szépen köszönöm, hogy ez a találkozó létrejött, és azt hiszem, ez mindannyiunk számára hasznos is lesz majd. Köszönöm.

PAOLO DE CASTRO (Európai Szocialisták), az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának elnöke: Kedves Sándor! Ezek tehát a gondolataink, amelyeket szerettünk volna megosztani mindenkivel. Nagyon érdekes hozzászólásokat hallottunk, és én úgy érzem, mindegyikre érdemes lenne visszatérni, és elmondani a véleményemet.

Jakab úr a kölcsönösségről beszélt, ami nagyon-nagyon fontos, arról, hogy hogyan tudnánk garantálni ugyanazokat a szabályokat mindenkinek az Európai Unión belül. Mi a saját gazdálkodóinkkal betartatunk bizonyos szabályokat, akkor az exportőrök is tartásuk be ezeket! Tudjuk, hogy Kanada, Ausztrália is nagy szerepet játszik ebben, tehát olyan országok vannak itt, amelyekkel szemben érvényesíteni kell ezeket a szabályokat. Nagyon fontos lenne erről a nagyon nehéz kérdéstről beszélni, hogy hogyan tudnánk garantálni, hogy ugyanezek a szabályok legyenek érvényben mindenkire nézve. Nyilvánvaló, hogy könnyebb valakinek, akinek megvannak az eszközei, a megfelelő eszközei, növelni az exportját.

Természetesen nem szeretnék az összes apró kérdésre visszatérni, mert arra nincsen idő.

Még egyszer megköszönöm Font Sándornak a meghívást, és azt kívánom, hogy ebben a három napban nagyon sokat tanuljunk, nagyon sokat megtudjunk egymásról, és arról is, hogy mi a kölcsönös felelősségünk. Most az együtt döntéssel sokkal nagyobb a hatáskörünk, az együtt döntés lett az alapvető eljárás, de a nemzeti parlamentek szerepe is megnövekedett a lisszaboni szerződésnek köszönhetően, mert a nemzeti parlamentek is kifejezik a véleményüket. Ezzel a joggal élni kell, hallatnia kell a hangját az Európai Parlament felé a magyar parlamentnek is. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Elnök Úr! Nagyon szépen köszönjük azt a figyelmet, amelyet Magyarország felé tanúsítanak. Örülünk, hogy vállalták ezt a háromnapos utat ide Magyarországra. Bízom benne, hogy a holnap és a holnaputáni nap is egy olyan alkalom lesz, amikor reális képet kapnak a magyar mezőgazdaságról és részben a magyar társadalomról is. Ehhez mi magunk is szerettünk volna hozzájárulni a mai napi üléssel és a tájékoztatással.

Engedje meg, hogy személyesen én köszönjek el majd öntől a bizottság nevében, hiszen az államtitkár úr, a vidékfejlesztési államtitkár úr már húsz perce itt vár, hogy önökkel

folytathassa a tanácskozást. Úgyhogy most, amikor elköszönök öntől és önön keresztül a teljes bizottságtól, megkérem a bizottság tagjait, hogy hagyják el az üléstermet, és az államtitkár úrnak adjuk át a tanácskozásra.

Még egyszer köszönöm szépen, hogy időt fordítottak ránk, és szép napokat kívánok önöknek itt Magyarországon a következő két napban! Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 17 óra 18 perc)

Font Sándor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Molnár Emese